

28-07

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ
Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος
καὶ Παρμενᾶ, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
† Εἰρήνης τῆς ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ
Χρυσοβαλλάντου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ
ἔτυχες, ἀλλ' ἀφθάρτων στεφάνων
νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου
Χριστὸς ὁ ὠραιότατος, ὃς καθιέρω-
σας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ,
Εἰρήνῃ Ὅσια Μῆτερ, Χρυσοβαλά-
ντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ
καὶ βοήθεια.

Ἦχος πλ. γ'. Θείας πίστεως.

Δόξα Πατρὶ...

Δόξαν ρέουσιν, ὑπεριδοῦσα,
νύμφη ἄμωμος, ὥφθης τοῦ Λόγου,
δι' ἀσκήσεως Ὅσια ἐκλάμψασα·
ὡς οὖν Εἰρήνῃ τυχοῦσα τοῦ πόθου
σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε,
ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρε-
σβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ
σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφ-
θείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν Καθίσματα
Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Ὡς ἄνθος εὐθαλές, καὶ ἡδύ-
πνευστον κρίνον, ἐξήνθησας σεμνή,
ἐν κοιλάδι τοῦ βίου, καὶ χαίρουσα
προσῆγαγες, Ἰησοῦ τῷ νυμφίῳ σου,
τὴν ἀκήρατον, τῶν ἀρετῶν εὐω-
δίαν· ὃν ικέτευε, του εἰρηνεῦσαι
τόν κόσμον, Εἰρήνῃ φερώνυμε.

Δόξα... Ὅμοιον

Ὡραία τῇ μορφῇ, εὐπρεπὴς τῇ
καρδίᾳ, λαμπρὰ καὶ τῇ ψυχῇ, δε-
δειγμένη Ὅσια, τερπνόν καταγώ-
γιον τῆς Τριάδος γεγέννησαι, δι'
ἀσκήσεως καὶ καθαρᾶς πολιτείας,
καὶ ἀπειλήφας, τὴν ἐπουράνιον δό-
ξαν, Εἰρήνῃ θεόσοφε.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς. Θεοτοκίον

Ὅπισω σου Ἀγνή, ἡ θεόφρων
νεᾶνις, λιποῦσα τὰ τῆς γῆς, ἡκο-
λούθησε Κόρη, καὶ χαίρουσα προ-
σῆνεκται, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι,
μεγαλύνουσα, σὲ τὴν πηγάσασαν
κόσμῳ, τὸ ζωήρρυτον, καὶ ἐπουρά-
νιον μύρον, Παρθένε Παντάνασσα.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ᾠχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Κατεπλάγη εὐπρεπῶς, Μονα-
ζουσῶν θεῖος χορός, ὅτε εἶδε σε
φρικτῶς, μέσον Ὅσια τῆς νυκτός,
προσευχομένην τῷ ἀνεσπέρῳ
Ἥλίῳ· ὅλη γὰρ λαμπρά, ὅλη μετέ-
ωρος, ὑπερθεν τῆς γῆς, ἐστῶσα
ἔφανε, τὸ τῆς μελλούσης δόξης
προοίμιον, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ τῷ σώ-
ματι· ὧ θείας δόξης ἥς ἡξιώθης,
Εἰρήνη θεομακάριστε.

Δόξα...

ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνη σήμερον..

Ὡς λαμπρά κυπάρισσος Θεῷ
ὑψώθης, διὰ βίου κρείττονος, καὶ
θεωρίας ὑψιλῆς, ὅθεν σὴν χάριν
ἐδήλωσε, τῶν κυπαρίσσων ἡ κλί-
σις τη νεύσει σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα τὸν συνο-
χέα, τοῦ παντός Θεόνυμφε, ὥσπερ
λαβίς χρυσοειδής, ταῖς θεϊκαῖς
ὠραιότησι, τὴν θεοφόρον Εἰρήνην
ἐλάμπρυνας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον...

Ὡς παρθένος φρονίμη καὶ
ἐκλεκτή, τὴν λαμπάδα Ὅσια τὴν

μυστικήν, ἐλαίῳ ἀσκήσεως, δα-
φιλῶς καταρδεύσασα, ἀκοίμητον
τὸ φέγγος αὐτῆς διετήρησας, ἀεὶ
ἐκδεχομένη τὴν ἄνωθεν πρόσκλη-
σιν· ὅθεν εἰς νυμφῶνα εἰσελθοῦσα
τὸν θεῖον, τρυφᾷς ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς ἄρρητοις φαιδρότησιν, ὧ
Εἰρήνη ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς παράδεισος ἔμπνους καὶ
εὐθαλής, ὡς θεόβλαστος ράβδος
καὶ λογική, ἀσπύρως ἐβλάστησας,
τόν τροφέα τῆς κτίσεως, ξηράνα-
ντα ἐν ξύλῳ ἄρᾳς τὰ βλαστήματα,
καὶ αἰωνίου δόξης, τόν πλοῦτον
βλαστήσαντα, τοῖς σέ ὀρθοδόξως,
Θεοτόκον φρονοῦσι, Παρθένε Πα-
νάμωμε, Προφητῶν περιήχημα, καὶ
βροτῶν ἡ βοήθεια. Πρέσβευε τῷ σῷ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πόθῳ τῇ θεῇ προνοίᾳ
σου.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (δΨς)

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπῆχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χϛ' μα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Coὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ

σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιο-
σύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυ-
τώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τῆς σῆς Ὀσίας, πρε-
σβεΐαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβεΐαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπ'χ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Λπαρηνησαμένη σεαυτήν, καὶ
τὸν Σταυρόν σου Εὐαγγελικῶς
βαστάσασα, ἔξω κόσμου καὶ σαρ-
κὸς ἐπολιτεύσω· ὦ τοῦ θαύματος !
πῶς τὸ ἀπαλὸν καὶ γεῶδές σου
σῶμα, ὅλον πύρινον καὶ διαφανές,
ὥς ἔσοπτρον εἰργάσω; πῶς ἐν
ἀσθενείᾳ φύσεως, τῆς ἀϋλίας ἦνθη-
σας τὰς χάριτας, καὶ τῆς ἀναστά-
σεως ἐκέκτησο τὰ προοίμια;
Ὅντως ἔργον τοῦτο, τοῦ κενωθέ-
ντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, καὶ
ὑπανοίξαντος ἡμῖν, τῆς ἀθανασίας
τὰς εἰσόδους. Ὡ προσάγειν ἰκε-
σίας μὴ παύση, τοῦ εἰρηνεῦσαι πε-
ριούσιον λαόν, Εἰρήνη μεγαλῶ-
νυμε,

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός

Λρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Χαριτοβρύτων δωρεῶν θησαύ-
ρισμα, γεγεννημένη Ἀγνή, ἐκ των
ἀκενώτων, θησαυρῶν τοῦ Πνεύμα-
τος, χάριτας θείας δώρημα, τῷ σῷ
δούλῳ παράσχου, ὅπως ὑμνήσω
Πανάμωμε, τὰ ὑπερφυῆ σου θαυ-
μάσια.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Λδιαφθόρως τὸν Θεὸν γεγέννη-
κας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ὑπέρ-
νοῦν καὶ λόγον, γεγονότα Ἀχρα-
ντε, καὶ τῆς φθορᾶς ἐξήρπασας,
τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν ὅθεν σοι
χαῖρε κραυγάζομεν, χαῖρε ἀφθαρ-
σίας παράδεισε.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ρήσεων χαῖρε τυπικῶν ἢ ἔκβα-
σις, Εὐλογημένη Ἀγνή, χαῖρε θεη-
γόρων, Προφητῶν τό πλήρωμα τὸν
τούτοις γὰρ λαλήσαντα, ἐν συμβό-

λοις καὶ τύποις, ὑπερφυῶς σωμα-
τώσασα, ὥφθης σωτηρίας κεφά-
λαιον.

Κανὼν Α' τῆς Ὁσίας

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,

*Σπῆχ. Ὁ*σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ειρήνης ἄρχων καὶ σοφίας πά-
ροχε, Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, λόγον
μοι σοφίας, βράβευσον τοῖς χείλε-
σιν, ὅπως ὑμνήσω Δέσποτα, τῆς
Ὁσίας Εἰρήνης, τά εὐκλεῆ κατορ-
θώματα, δι' ὧν ἐπὶ γῆς σέ ἐδόξα-
σεν.

*Σπῆχ. Ὁ*σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰκανουμένη παρθενίας ἔρωτι,
ἀπὸ παιδός ὧ σεμνή, ἤθεσιν
ἐνθέοις, εὐκλεῶς συνήκμασας' ψυ-
χῆς γάρ τὴν εὐπρέπειαν, ἀνενδό-
τως τηροῦσα, κάλλος ἐδείχθης
ἀπόθετον, χάριτι καὶ φύσει ἐκλά-
μπουσα.

*Σπῆχ. Ὁ*σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ράδαμνος ἔφυς εὐθαλῆς καὶ πά-
γκαρπος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐξ
εὐγενοῦς ρίζης, προελθοῦσα πάν-
σεμνε, εἰρήνην δέ καὶ λύτρωσιν,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καρποφορεῖς
ταῖς πρεβείαις σου, τοῖς εὐλικρι-
νῶς σε γεραίρουσι.

*Σπῆχ. Ὑ*περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ἡ ἐξ αἰῶνος ἐκλεκτή καὶ ἄμω-
μος, ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἡ τὸν Θεόν
Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή
δέ διαμείνας, μετὰ γέννησιν

θείαν, Εὐλογημένη Πανάμωμε,
ρῦσαι ἐναγῶν με προλήψεων.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην....

*Σπῆχ. Ὁ*σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Θείων ἀπαυγασμάτων, τῶν
προϊόντων αἰεί, ἐκ πηγῆς Τρισηλίου
ἐμπιπλαμένη ἔνδοξε, τὸν νοῦν μου
καταύγασον, Εἰρήνη πολύδωρε,
εὐφημοῦντος τὴν πολιτείαν σου.

*Σπῆχ. Ὁ*σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εχουσα τῆς ἀγνείας, τό τάλα-
ντον ταῖς χερσίν, εἰς ἑκατόν τοῦτο
ἐμφρόνως ἐπλεόνασας, ἰδρῶσιν
ἀσκήσεως, Εἰρήνη θεόσοφε, ἐπινί-
κιον ὕμνον ᾄδουσα.

Δόξα...

Ἰθυνας τὰς κινήσεις, τῆς ψυχικῆς
σου ροπῆς, ἐκ νεότητος Μήτηρ.
πρὸς ἐφετῶν τὸ ἔσχατον ἐντεῦθεν
ἐξέκλινας, τῆς προσύλου σχέσεως,
βίον αὐλον ἀγαπήσασα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἀσπορον ἔσχες τόκον, γεννή-
σασα ἐν σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον Λό-
γον δι' ἄκραν ἀγαθότητα, Παρθένε
Πανάμωμε, κόσμον ἐκλυτρούμε-
νον, ἐκ τῆς Ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ

ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ περίοπτον ὄρος, καὶ ἀρεταῖς σύσκιον, καὶ τετυρωμέναν καὶ πῖον, ἀρρήτοις χάρισι, χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἄρμα μυριώνυμον, τοῦ Παντοκράτορος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανόφυτε ράβδε, ἄνθος ζωῆς φέρουσα, τὸν Δημιουργόν τῶν ἀπάντων, χαῖρε Ἀπείρανδρε, χαῖρε πολύανθον, καὶ ζωοδώρητον ἔαρ, πνέον τοῖς ἐκλείπουσιν, αὖραν αἰώνιον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε ἀρχή Ἀχραντε, ἄγκυρα βεβαία ἐλπίδος, τῶν πεποιθότων σοι· χαῖρε πολύφωτε, καὶ χρυσαυγέστατε ὄρθρε, τῆς ζωῆς τὸν ἥλιον, κόσμῳ ἀστράψασα.

Κανὼν Α' τῆς Ὑσίας.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς...

Σπῆχ. Ὑσίας τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ σεμνὴ προφητικῶ, τὴν ἐσομένην σοι δόξαν, ὁ κλεινὸς Ἰωαννίκιος βλέπων, προηγόρευσε σαφῶς, τοῦ βίου σου τὴν ἔλλαμψιν, Εἰρήνη μακαρία, Μοναζουσῶν ἀγαλλίαμα.

Σπῆχ. Ὑσίας τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηκριβωμένως καὶ σοφῶς, τό γεγονός ἐν σοί γνοῦσα, τῶν ἐν κόσμῳ ἀντηλλάξω αὐτίκα, τὴν ἰσάγγελον ζωὴν, καὶ Βασιλέα ἄφθαρτον, ἀντὶ τοῦ ἐπιγείου, μόνον νυμφίον ἐπόθησας.

Σπῆχ. Ὑσίας τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεᾶνις Λόγε εὐτρεπῆς, τῶν ἡδυνόνων σου μύρων, πτερωθεῖσα τῇ αὐλῷ εὐπνοία, ἠκολούθησε Χριστέ, ἀσκητικῶς σοι κράζουσα: Ὅπισω σου δραμοῦμαι, ὅτι τῷ πόθῳ σου τέτρωμαι.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερφυέσιν ἀστραπαῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγαλείων, τῆς ἀφάτου σου εὐκλείας Παρθένε, λαμπομένη θεουργῶς, φέγγει αὐλῷ ἠϋγασσας. Εἰρήνην τὴν Ὑσίαν, ὑμνολογοῦσαν τὴν δόξαν σου.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ὑσίας.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς....

Σπῆχ. Ὑσίας τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαρκὸς σου τὸ εὐανθοῦν, μαράνασα πάνσεμνε, τοῖς ὑπερφυέσι σου ἀγωνίσμασιν, ὅλην ευθαλῆ, ὅλην λαμπράν, ἔδειξας τὴν ψυχὴν σου, καθάπερ νύμφην ἀμόλυντον, τῷ θεουργικῷ σε δοξάσαντι.

Σπῆχ. Ὑσίας τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίσταις σε ἀρεταῖς, ἐκλάμπουσιν βλέπουσαι, αἱ σεμνῶς ἀσκούμεναι σὺν σοὶ ἔνδοξε, ἡνουν τὸν μεγάλαις δωρεαῖς, κρίσει δι-

καιοτάτη, θεοπρεπῶς σε κοσμήσαντα, εἰς πολλῶν ψυχῶν περιποίησιν.

Δόξα...

Ελαία καρποτελής, λειμῶσιν ἀσκήσεως, ἀληθῶς ἐδείχτης ὧ εἰρηνώνυμε, ἔλαιον εἰρήνης ἀληθούς, καὶ θείας εὐσπλαχνίας, τὴν ἱλαρότητα πηγάζουσα, τοῖς εἰλικρινῶς σοι προστρέχουσι.

Καὶ νῦν...

Επήγασας τοῖς ἐν γῇ, ὡς μῦρον οὐράνιον, τὸν τὰς πανευώδεις νέμοντα χάριτας, Ἀχραντε Παρθένε μυστικῶς, οὐπερ τῇ ἐνεργείᾳ, Εἰρήνη ἢ θεοπόθητος, βίον ἀκηλίδωτον ἤγνυσε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Τῆς εἰρήνης τὸν ἄρχοντα ἀγάπήσασα, τῆς ἐν αὐτῷ κοινωνίας σύμφυτος ὥφθης σεμνή, των ἐν κόομῳ ἀγαθὸν καταφρονήσασα· Ὅθεν πρὸς θάλαμον τερπνὸν, ὡς παρθένος εὐκλεῆς, ἀνέδραμες Πανοσίᾳ, εἰρήνην καὶ εὐφροσύνην, ἐξαιτουμένη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὸ κατάσκιον ὄρος καὶ θεοθάδιστον, ἡ ἀκατάφλεκτος βάτος καὶ Θεοτόκος Ἀγνή, ἡ ἀκένωτος πηγή τοῦ θείου νέκταρος, ὁ φωτοστόλιστος ναός, ἡ πολυτίμητος παστάς, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη, ἀνευφημείσθω ἀξίως, ὡς κόσμον σώζουσα ἐκάστοτε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

KONTAKION

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου εὐκλειαν, καταλιποῦσα Ὅσίᾳ, τῷ Χριστῷ νυνύμφευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀφθάρτῳ κάλλεσι, τῆς παρθενίας λελαμπρυσμένη, σκάμμασι, τῆς ἐγκρατείας πεποικιλμένη διὰ τοῦτό σε Εἰρήνη, ὁ σὸς νυμφίος λαμπρῶς ἐδόξασε.

Ὁ Οἶκος

Βασιλεῖ τῷ ἐπιγείῳ, ἐπειγομένη νυμφευθῆναι σεμνή, Βασιλέως τοῦ οὐρανίου ἤκουσας βοῶντός σοι Εὐαγγελικός: Δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ποιήσω σε τῆς ἐμῆς βασιλείας σύμφυτον καὶ κοινωνόν. Ὅθεν ὄγκον περιφανείας, καὶ παντός ἀξιώματος παριδοῦσα τὴν τιμήν, ἔδραμες ἀσχέτῳ ἔρωτι. τοῖς ἔχνεσι τοῦ οὐρανίου ἐραστοῦ. Τίς οὖν ἐξείπη τῶν σῶν ἀγώνων τὰς ἀρετάς. ἢ τῶν θαυμάτων σου τὰς χορηγίας τὰς πολλαπλάς; Μεγάλως γὰρ ἀριστεύσασα, μειζόνως καὶ δεδόξασαι, πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν παρέχουσα, παρὰ Χριστοῦ Εἰρήνη του σοῦ νυμφίου, Ὅς λαμπρῶς σε ἐδόξασε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς ἐκ Καππαδοκίας, ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλλάντου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν, τοῦ θεανθρώπου Λόγου,

Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυστῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ἡ ἁγία μάρτυς Δροσίς, ἐν χώνῃ χρυσῇ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Παῦλος ὁ Ξηροποταμηνός, ὁ ιδρύσας τὰς δύο μονάς, τὴν τοῦ Ξηροποτάμου καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου, ἦτοι τὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, καὶ ἐκ γένους βασιλικοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἀκακίου, καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

«Χοροὶ Ἰσραὴλ» Τῆς Μεταμορφώσεως
ᾠδὴ α'. ᾠδὴ δ'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκητοις ποσί, πόντον Ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες, ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξαται.

ᾠδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν Σου Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα, ὕμνεϊ Σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί Σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ᾠδὴ ς'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ'.

Ἀβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠδὴ δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Ὁ τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανός τοῖς ἀστροῖς...

Ως εὐκλεῆς παρθένος μνηστευσάμενη τῷ Χριστῷ, τὰ ἀκροθίνια Μήτηρ, τῶν ἱερῶν σου ἀρετῶν, τούτω ὡς ἄμωμον προίκα, προσήγαγες ὦ Εἰρήνη.

Ὅμοιον

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς εἰρήνης, παρισταμένη ἐν χαρᾷ, ἀσκητικῶν σου καμάτων, δρέπη σεμνὴ τάς ἀμοιβάς· διὸ ἡμᾶς τῶν σκανδάλων, ρῦσαι Εἰρήνη εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον

Τὸν πρύτανιν τῆς εἰρήνης, εἰρήνην βλύζοντα ἡμῖν, κυήσασα ὑπὲρ λόγον, Παρθενομήτορ Μαριάμ, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν μου, ἐκ τῶν σκανδάλων του βίου.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπικηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς παρθενίας τὴν χλαῖναν τὴν θεοῦφαντον, τοῖς λογικοῖς ἀγῶσιν, ὡς ἐνθέοις μαργάροις ποικίλασα πανσόφως Εἰρήνην σεμνὴν, ὡς καλὴ καὶ ὑπέρλαμπρος, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων χαρμονικῶς, ἐνυμφεύθης

δι' ἀσκήσεως.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ πολυτίμητον σκεῦος τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ἡ νοητὴ νεφέλη, τῶν ἀϋλῶν χαρίτων, ἡ πᾶσι ζωηφόρους καταρροάς, δαψιλῶς ὑετίζουσα, ανευφημείσθω ἐν ὕμνοις πνευματικοῖς, ἡ Εἰρήνη ἡ πανεύφημος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Καππαδοκία χορεύει ἐν τοῖς σπαργάνοις σου, καὶ ἡ Χρυσοβαλλάντου, περιώνυμος Ποίμνη, σκιρτᾷ ἐν τῇ σῇ δόξῃ καὶ τῇ σοφῇ, ἡγεσία σου ἔνδοξε, ἡ Εκκλησία δὲ πᾶσα τῶν εὐσεβῶν, μεγαλύνει τοὺς ἀγῶνας σου.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἀπροσίτῳ ἐλλάμψει τοῦ σοῦ νυμφίου Χριστοῦ, καὶ τῷ ἀχράντῳ κάλλει, τῆς αὐτοῦ θεωρίας, αἰεὶ κατατρυφῶσα Εἰρήνη σεμνή, πρὸς εἰρήνης τὴν ἔλλαμψιν, ἐκ σκοτασμοῦ ἁμαρτίας τῆς ἀπεχθοῦς, τοὺς ὕμνουντας σε κυβέρνησον.

Δόξα Πατρὶ... **ᾠχος πλ. α'.**

Γαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐν πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν εὐφραινόμενοι, τῇ φωτοφόρῳ πανηγύρει, τῆς θεοφύρου Μητροῦς. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συνελθέτωσαν, καὶ τὴν δι'

ἐνθέου κατ' ὄναρ ἐμφανείας, Βασιλέα πείθουσιν, τὸν εἰργμένον ἐν φρουρᾷ δεινῶς, ἀναίτιον λυτρῶσαι, ἀνυμνεῖτωσαν, Παρθένοι καὶ Μονάζουσιν, τὴν τῆς ἐγκρατείας ἀκοίμητον λαμπάδα, ἐπαξίως μακαρίσωμεν τῆς ἀγνείας τὴν καλλονήν, τῆς ἀπαθείας τὴν στήλην, τῆς ἀθανασίας τὸ κρίνον, τῆς ταπεινώσεως τὸν θησαυρόν, τῶν θλιδομένων τὴν παραμυθίαν, τῶν ἀσθενούντων τὴν θεραπείαν, τὴν μάστιγα τῶν σκανδάλων, τὴν πάντας τοὺς ἐν δεινοῖς θερμῶς προφθάνουσιν, θεόφρονα Ὅσιαν ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Εἰρήνη παμμακάριστε, εἰρήνευσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης μῆνιδος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ..

ᾠχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν ταῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

ᾠχος πλ. β'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,

Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων νῦν σὲ ἠξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὡραιότατος, ὃ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὅσια Μῆτερ, Χρυσοβαλλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. **Λ**ῖνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'.

Στίχ. α'. **Υ**πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὠραιότατος, ᾧ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὅσια Μητερ, Χρυσοβαλλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὠραιότατος, ᾧ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὅσια Μητέρα, Χρυσοβαλλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

Ἦχος πλ. γ'. Θείας πίστεως.

Δόξαν ρέουσαν, ὑπεριδοῦσα, νύμφη ἄμωμος, ὥφθης τοῦ Λόγου, δι' ἀσκήσεως Ὅσια ἐκλάμπασα· ὡς οὖν Εἰρήνη τυχούσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε, ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος βαρύς.

Αὐτόμελον

Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Δίς).

Σπῆχ. **Ε**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐνὶ Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐνὶ δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ

στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδο-
λωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθεν τὸ πλήρωμα
τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυ-
ναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν
υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε
τῆς δεήσεώς μου.

Σπ'χ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν
τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ
διαβήματά μου.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου*

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσω-
μεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας

ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἀλληλουῖα.

Ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.